
Kristi enestående stilling

By David Wilkerson

October 29, 2001 Torsdag 20. september 2001 fremførte de Forenede Staters president en mektig tale til en samlet Kongressal. Han advarte Amerika om at vi nå er i krig mot den verdensvide terrorismen. Presidenten kalte denne krigen en kamp mellom frihet og religiøs terrorisme. De terroristene vi kriger mot søker å påtvinge hele verden sin religiøse tro.

Dette er i sannhet det uttalte mål til alle islamske ekstremister. De ønsker å erstatte Bibelen med Koranen. Og de prøver å påtvinge verden en eneste religion: Islam.

Men den nåværende krigen går langt utover denne konflikten. Krigen vi er involvert i har alltid vært og vil alltid være mellom to evige makter: Satans makter og myndigheter, og Guds eneste Sønn, den guddommelige Kristus. La meg forklare.

Denne krigen startet for tidsaldrer siden, i himmelen. En faktisk krig fant sted, med erkeengelen Mikael og en hær med engler som sloss mot Lucifer og de opprørske englene som hadde alliert seg med ham. "Det ble en strid i himmelen: Mikael og hans engler tok til å stride mot dragen. Og dragen stred, og dens engler. Og de kunne ikke stå seg, og det ble ikke lenger funnet sted for dem i himmelen. Den store drage ble kastet ned, den gamle slange, han som kalles djevelen og Satan, han som forfører hele verden. Han ble kastet ned på jorden, og hans engler ble kastet ned med ham." (Åp. 12:7-9).

Lucifer, som vi kaller Satan, tapte slaget. Og han ble kastet ned på jorden med de andre opprørske englene (som utgjorde en tredjedel av englene i himmelen). Så begynte krigen å utkjempes på jorden. Djevelen etablerte et hemmelig, underjordisk rike med sine demoniserte engler. Og han begynte å føre krig mot Guds folk ved å innta kroppene til onde mennesker.

Satan startet sin egen religion, og forente dem som han besatte til et verdensvidt legeme. Han utnevnte djevelesatte mennesker til å være profeter, lærere, ja til og med herskere over nasjoner. Og han sendte dem ut for å spre sitt vanhellige evangelium. Men djevelen hadde et problem. Han kunne ikke få folk til å omvende seg gjennom sin lære. Han kunne ikke overbevise eller overtale noen med sitt evangelium. Hvorfor? Fordi det kunne ikke produsere liv. Det kunne ikke skaffe tilveie fred, glede eller seier over slavebindende synder.

Så Satan måtte ty til krigføring. Og hans våpen ble makt og frykt. Kort sagt så reiste djevelen opp en hær av terrorister for å bryte ned motstanden. Og han brukte sin blodtørstige hær til å overta hele nasjoner. Han førte hele samfunn under sitt demoniske herredømme, og han slapp løs millioner av misjonærer fra disse nasjonene til å spre sitt evangelium. Mange har siden måtte betale med sine liv for å håndheve hans en-verden religion.

Krigen Satan fører har alltid vært mot Guds folk. "Og da dragen så at den var kastet ned på jorden, forfulgte den kvinnen som hadde født guttebarnet [Kristus]." (Åp 12:13). Denne forfølgelsen begynte med Guds menighet i ødemarken. Satan besatte Egypts farao slik at han kunne ødelegge Israel gjennom slavearbeid. Djevelen visste at Kristus ville komme gjennom Israels avstamning. Så han prøvde å utslette Israel for om mulig å stoppe fødselen av "guttebarnet".

Men skriften sier at en "stor ørn" feide ned for å redde Guds folk: "Og den store ørnens to vinger ble gitt til kvinnen for at hun skulle fly ut til sitt sted i ørkenen, der hun blir sørget for i en tid ... borte fra slangens ansikt." (Åp 12:14).

Herren fridde sin menighet ut av Egypt, og dekket dem med sine guddommelige beskyttelses vinger: "For Herrens arvedel er hans folk ... Han fant ham i et øde land ... Han vernet om ham, han våket over ham, han vokter ham som sin øyesten. Som ørnen vekker sitt rede og svever over sine unger, slik bredte han ut sine vinger. Han tok ham opp og bar ham på sine slagfjær. Det var Herren alene som førte ham ..." (5.Mos. 32:9-12).

Hvilket utrolig bilde. Som en vill hunnørn plukket Gud opp sin menighet og bar henne gjennom enhver prøvelse: ved det Røde hav, i ørkenen, og i det Lovede land. Han alene kunne bevare og berge "kvinnen" som skulle bære frem Kristus.

Husk på hvordan Satan sendte en flodbølge av fristelser for å forføre Israel i ørkenen og i det Lovede land. Skriften forteller oss at dragen oversvømte Israel med demoniske makter og myndigheter: "Slangen sprutet av sin munn vann som en elv etter kvinnen, for å rive henne bort med elven." (Åp. 12:15). Oppdraget til disse sataniske maktene var å forføre Guds folk til djevlelske avgudsdyrkelser. Vi ser at dette skjedde da nasjonene som omgav Israel fristet dem med sensualitet av alle slag.

Denne forferdelige demoniske flodbølgen fortsatte opp gjennom Israels historie, fra kongetiden og helt frem til profetene. David beskriver det som å bli overveldet av flodbølger med ugudelige menn og dype vann. På samme vis skriver Jesaja: " ... Når fienden kommer som en flod ..." (Jes 59:19).

Til slutt, ved enden av den gammeltestamentlige tid så virket det som om menigheten var dødelig såret. Satans flodbølge hadde på nær overvunnet Guds folk. På den tiden var Israels tilbedelse blitt utvannet, blandet med sensualitet og avgudsdyrkelse. Deres elendige tilstand fikk Gud til å rope ut til sitt folk: "hvor er da frykten for meg?" (Mal. 1:6). Og til prestene tordnet han: " ... dere prester - dere som forakter mitt navn. Men dere bærer fram uren mat på mitt alter ... Jeg har ikke behag i dere, sier Herren, hærskares Gud. Jeg har ikke lyst til offergaver fra deres hånd."

"Men dere har veket av fra veien og har fått mange til å støte an mot loven ... Dere har trettet Herren med deres ord. Men dere sier: ... Hver den som gjør ondt, er god i Herrens øyne, i slike har han velbehag!" (Mal. 1:6-7,10; 2:8,14,17).

Men på slutten av Malaki, den siste boken i den Gamle Pakt, så ser vi en strime av lys. Herren erklærer i det siste kapitlet: "Men for dere som frykter mitt navn, skal rettferdighetens sol gå opp med legedom under sine vinger ... Da skal dere trække ned de ugudelige. De skal være som aske under fotsålene deres på den dag jeg skaper, sier Herren, hærskares Gud." (Mal 4:2-3).

Gud har et botemiddel for sin sårede menighet. Rettferdighetens sol vil komme og bringe seieren med seg. Akkurat da helvete så ut til å ha vunnet, ropte himmelen: "Hjelpen er på vei. Ikke frykt. Helvetes porter vil ikke stå seg mot Guds folk."

Du skjønner, Gud har hele tiden visst at denne demoniske flodbølgen ville komme. Vår Herre blir aldri overrumplet. Han kjenner slutten helt fra begynnelsen av. Og han visste at Satans flodbølge over kirken måtte stoppes før den ble oppslukt.

Skriften åpenbarer hvilken hjelp som kom: "Men jorden kom kvinnen til hjelp, og jorden åpnet sin munn og slukte elven som dragen sprutet av sin munn." (Åp 12:16). Hjelpen kom gjennom Kristi oppstandelse. Da "jorden åpnet sin munn," så åpnet den graven som holdt på Messias. Satan kunne ikke holde Jesus forseglet under jorden. Gud åpnet graven, og Kristus sto opp. Og hans oppstandelse slukte kraften i Satans flodbølge. Seieren på korset forutbestemte slutten på all motstand fra helvete.

Hva skjedde så? "Dragen ble vred på kvinnen, og drog av sted for å føre krig mot de andre av hennes ætt, mot dem som holder Guds bud og har Jesu vitnesbyrd." (Åp. 12:17). Hvem er "de andre av hennes ætt?" Det er oss, menigheten. Djevelen er nå i strid med Guds folk på ny, i disse siste dager.

Men Satans angrep er ikke rettet mot det som verden kaller kirken. Hans kamp er ikke mot religiøse systemer. Satan angriper den hellige ætt, den rest som opphøyer Kristus. Han er i strid mot dem som tror og forkynner at Jesus Kristus er Herre.

Det er kun et spørsmål og en sak i denne avsluttende krigen. Spørsmålet som står midt i denne striden er om Jesu guddommelighet. Er han Kristus, Faderens enbårne, Gud i kjød, verdens Frelser? Eller var Jesus bare enda en profet som gikk omkring og gjorde godt? Var han en vanlig mann, ikke guddommelig, og ikke den oppstandne Frelser som sitter i herligheten hos Gud?

Apostelen Peter vitnet om Kristi enestående stilling: "Og det er ikke frelse i noen annen. For det finnes ikke noe annet navn under himmelen, gitt blant mennesker, som vi kan bli frelst ved." (Apg. 4:12). Peter gjør det helt eksklusivt: intet annet navn under himmelen kan gi evig frelse. Jesus alene er Messias, Guds guddommelige Sønn. Og han vil ikke dele den herligheten med noe annet eksisterende vesen.

På samme måte erklærer Paulus: "... hvor overveldende stor hans makt er ... som ... han viste på Kristus da han reiste ham opp fra de døde og satte ham ved sin høyre hånd i himmelen, over all makt og myndighet, over alt velde og herredømme og over hvert navn som nevnes, ikke bare i denne verden, men også i den kommende." (Ef 1:19-21). Så legger Paulus til at Jesus er det enestående overhodet over alle ting: "Alt la han under hans føtter, og gav ham som hode over alle ting til menigheten som er hans legeme, fylt av ham som fyller alt i alle." (Ef 1:22-23).

Paulus peker også på at en dag skal hver skapning anerkjenne Jesus som den eneste Herre: "Derfor har og Gud høyt opphøyet ham og gitt ham det navn som er over alle navn, for at i Jesu navn skal hvert kne bøye seg, deres som er i himmelen og på jorden og under jorden, og hver tunge skal bekjenne at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders ære." (Fil 2:9-11).

Hver eneste tunge i skaperverket kommer til å vitne, ikke at Muhammed er Herre, eller Allah, eller noen av hinduismens millioner av guder, men at Jesus Kristus er den eneste Guds Lam. Det er selve kjernes spørsmålet i denne striden. Men ta ikke feil: den pågående krigen er ikke over et navn. Det står om Jesu guddommelighet, den oppstandne Herre.

Akkurat nå stormer den frafalne, økumeniske kirke inn i armene på Satans strategi om en verdensvid felleskirke. Til slutt vil denne forente kirken komme til å inkludere de største religionene i verden: Katolisismen, Gresk Ortodoksi, Islam, Buddhisme, Hinduisme, ja til og med Protestantismen. Og Satan vil oppnå et felles kompromiss mellom disse religionene for å skaffe til veie denne enheten. Hva vil binde dem sammen? Navnet Jesus.

Den Jesus som binder disse gruppene sammen vil være en annerledes Kristus, eller et annet evangelium. Men selve navnet vil få kirkesamfunn som engang var evangeliske til å slå seg sammen med andre trosretninger, og si: "Vi kan være enige om en ting: Jesus var en lærer og en profet. Og han lever som en ånd av menneskelig godhet i oss alle. Vi kan alle godta ham som en hellig mann."

Forestill deg universets skaper bli redusert til dette. Jesus vil ikke lenger bli anerkjent som Kristus, den guddommelige Herre. Den økumeniske kirke vil avskaffe enhver tanke om hans oppstandelse og

frelsende makt. I stedet vil de bruke ham til å forene andre i Satans egen en-verden religion.

Faktum er at hele verden kan omfavne en Jesus som kun er et menneske. Satan har ikke noe problem med det. Han kan godta verdens beundring og lovprisning av en Jesus som bare er menneskelig. Det er sannelig mange forfattere som har lovprist Jesu menneskelige gjerninger men spottet hans guddommelighet. Noen av de mest blomstrende ord som noensinne er skrevet om ham har blitt forfattet av agnostiske tjenere.

Kan du få øye på Satans "kjærlighets-felle" i alt dette? Når djevelens en-verden kirke til slutt roper sitt budskap ut over verden, så vil millioner av lunkne kristne bli bedratt. De vil tenke slik: "Denne foreningen av alle kirker må jo være bra. Dens ledere snakker jo så mye om Jesus. Enhver som snakker så mye om Jesus må jo ha en sann kristen tro."

De kunne ikke ta verre feil. Selve mantraet i Satans djevlelige union vil være: "Jesus, Jesus, Jesus." I dag spør evangeliske ledere alltid: "Hvorfor kan ikke alle gruppene være ett i Jesus? Tross alt så anerkjenner jødene Jesus som en profet. Muslimene ser på ham som en god mann og en lærer. Selv sikher og hinduer respekterer Jesus."

La meg stanse her for å gjøre en ting helt klart: Jeg er takknemlig for den nasjonale enhet som har steget frem fra tragedien den 11. september. Jeg er takknemlig for at amerikanere av forskjellig tro har vært i stand til å stå sammen som en forenet nasjon. Jeg ber om at denne enheten må fortsette lenge etter at vår sorg har avtatt.

Men den enheten av religioner som vi kommer til å se vil involvere noe ganske annerledes. Det jeg forutser er omtalt i Jesu profeti: "Mange skal si til meg på den dagen: Herre, Herre! har vi ikke profetert i ditt navn, drevet ut onde ånder i ditt navn, og gjort mange kraftige gjerninger i ditt navn?" (Matt 7:22).

Nesten alle religioner utfører djevleutdrivelser. Og visse kirker hevder å ha stor suksess i å drive ut demoner. Men mange slike kirker gjør sine utdrivelser, sin undervisning og gode gjerninger i navnet til en annen Jesus. Slik Kristus påpeker så vil disse menneskene hevde på dommens dag: "Herre, vi gjorde alle disse tingene i ditt navn. Vi var Jesus-folk." Men Herren vil svare: "Men da skal jeg åpent si til dem: Jeg har aldri kjent dere. Vik bort fra meg, dere som gjorde urett!" (Matt 7:23).

Jesus vil si til dem: "Jeg kjenner dere ikke. Og dere kjenner sannelig ikke meg. Jeg var den levende Guds Sønn, men dere sa til alle at jeg bare var et menneske. Dere prøvde å ta bort kraften i mitt evangelium. Dere har feil Jesus. Dra nå bort fra meg. Dere har ingen del i mitt rike."

Paulus advarer oss mot å bli fordervet bort fra " ... den enkle og rene troskap mot Kristus." (2.Kor. 11:3). Det greske ordet for enkel i dette verset betyr 'enkelhet, utelukkende'. Med andre ord, "Kristus er ikke et komplisert vesen. Sannheten om ham er meget enkel: Jesus er Gud. Han er guddommelig, født av en jomfru, korsfestet og reist opp fra de døde. Men jeg er redd for at dere blir fordervet bort fra denne enkle, enestående sannhet." "Men jeg frykter for at likesom slangen dåret Eva med sin list, slik skal også deres tanker bli fordervet og vendt bort fra den enkle [den absolutt enestående] og rene troskap mot Kristus." (11:3).

Paulus advarer så om pastorer som forkynner en annen Jesus: "For om det kommer en til dere og forkynner en annen Jesus, som vi ikke har forkynt, eller om dere får en annen ånd, som dere ikke før har fått, eller et annet evangelium, som dere ikke før har mottatt - da tåler dere det så gjerne."

(11:4). Paulus sa i hovedsak til korinterne: "Dere lytter til et annet evangelium, ikke til Kristi evangelium. Dere hører om en annen Jesus, ikke den Jesus som frelste dere. Og jeg frykter for at dere kommer til å bli fordervet av denne annerledes Jesus, som ikke er den sanne Kristus i det hele tatt.

Dere vet det ikke, men dere blir ledet bort fra Kristi guddommelighet. Og jeg kan knapt tro at dere finner dere i det. Dere bærer over med disse lærerne som forderver dere. Dere prøver ikke engang det de sier, for å se om det samsvarer med Skriften. Dere er akkurat nå i ferd med å miste deres dømmekraft. Dere sitter under et demonisk evangelium, der en annen Jesus blir opphøyd. Og dere vet ikke hvor det fører dere."

Det kommer en stor forfølgelse over den siste hellige rest av troende. Satans økumeniske union av kirker vil føre med seg en stor forfølgelse. Og unionen selv vil bli det ledende forfølgelsesredskap. Det skjer til og med nå, hvor den Russisk Ortodokse kirke presser Russlands regjering til å stenge alle evangeliske kirker i landet. De ønsker å drive ut evangelisk kristendom fra sin midte.

Her i Amerika ser vi begynnelsen til det samme slags press. Det ble gitt meg et videoopptak fra et TV-intervju med en kjent evangelist. Intervjueren spurte evangelisten rett ut: "Vil muslimene bli frelst? Og vil jøder bli frelst dersom de ikke tror på Jesus?"

Det var tydelig at evangelisten var i ferd med å bli presset opp i et hjørne. Han visste at dersom han svarte med Peters uttalelse: "Det finnes ikke noe annet navn som mennesker kan bli frelst ved enn Jesus Kristus, Guds Sønn," så ville han bli foraktet. Pressen ville ha korsfestet ham.

I stedet fikk evangelisten bifall for sitt svar: "Muslimene elsker Jesus. Og jødene har Jesu ånd i seg. Ja de vil begge bli frelst." Jeg kunne ikke tro det jeg hørte denne engasjerte kristne lederen sa.

Det er umulig å bli godtatt av verden dersom du tar et standpunkt for Kristi guddom. Du vil bli skydd og avvist, og gjort til en skyteskive for spott. På den annen side så har en Guds tjener som blir lovprist av verden og av andre religioner gått på kompromiss med Kristi evangelium. En slik person forkynner en annen Jesus.

Jeg tror at hele verden vil gjøre dette til det avgjørende spørsmål i dagene som kommer: "Tror du på Jesu Kristi enestående stilling? Kommer mennesker til å komme i helvete fordi de ikke tror at han er den eneste veien til frelse?" Vi vil bli konfrontert med dette av ikke-troende venner, arbeidskolleger, potensielle arbeidsgivere. Det kan være at de ikke spør i slike direkte former, men spørsmålet vil ligge der uansett. Og dersom vi står opp og svarer: "Ja, jeg tror at bare Jesus kan frelse," så vil vi bli sett på som religiøse fanatikere. Vi vil bli spottet og forfulgt for å være politisk ukorrekte og intolerante.

Som evangeliske kristne er vi i Times Square Church verken antisemittiske, antiislamske, eller anti noe som helst. Vi tror at Gud elsker hele verden. Han elsker jøder, muslimer, homoseksuelle og ateister. Men som kristne så er vi tvunget til å være uenige i trosspørsmål som angår alle disse gruppene, fordi vi står på Bibelen som Guds ord.

Du tenker kanskje at slik forfølgelse ikke vil komme før i en fjern fremtid. Men akkurat i disse dager er forskjellige økumeniske grupper i ferd med å utarbeide teologiske erklæringer for denne en-verden union av kirker. Og de holder på med det de kaller: "spørsmålet om Jesus."

Den Europeiske Union av nasjoner (EU) har fastsatt lover som forbyr enhver kritikk av dens aktiviteter. Snart vil ingen være i stand til offentlig å stille kritiske spørsmål ved unionen. Jeg tror at

denne type klima vil legge grunnlaget for dannelsen av en-verden kirken. Den Europeiske Unionens lover er nå bare steg unna å forby "religiøs fanatisme" og å forby å vinne tilhengere i en hvilken som helst religions navn.

Etter min oppfatning er dette en del av Satans vrede mot Kristi hellige ætt på jorden. Han fører krig ved å piske opp raseri hos mengdene, uansett tro, mot de kristne. Oftere og oftere vil vi få se at djevelen mobiliserer massene til å konfrontere enhver som tror at Jesus alene har makt til å frelse. Plutselig vil alle som ikke har brydd seg om oss spørre oss rett ut: "Tror du at Jesus er den eneste veien til himmelen? Jeg er et godt menneske, men jeg tror ikke på noe. Sier du til meg at jeg kommer til å havne i helvete fordi jeg ikke tror at deres Jesus er Gud?"

Å stå opp for sannheten kan koste oss jobb, karriere og vennskap. I noen land koster det allerede kristne livet. Men Jesus er vårt eksempel på hvordan vi skal svare. Da ypperstepresten spurte: "Er du Messias, Den Velsignedes Sønn?" svarte Jesus uten å nøle: "Jeg er." (Mark 14:61-62).

Snart vil hele verden be oss om å akseptere en annen Jesus. De vil presse oss til å legge tilside vår tro på Jesus som Frelser og Herre. De vil få oss til å fornekte hans jomfrufødsel, hans overnaturlige makt, hans mirakler, hans offerdød, hans oppstandelse og hans andre komme. Men, som hans etterfølgere vet vi at dette er sannheter som evigheten avhenger av. Og vi må være villige til å dø for dem.

Jeg har allerede besluttet hvordan jeg skal svare. Til enhver som stiller disse spørsmålene vil jeg erklære i kjærlighet og medfølelse: "Du har rett til å tro som du velger. Eller, du har rett til å la være å tro. Du kan tilbe en hvilken som helst Gud, eller du kan la være å tilbe noe. Jeg vil ikke legge meg borti noen av de veiene du følger. Men jeg har også rett til å tro hva jeg vil. Og jeg tror at det ikke finnes noe annet navn under himmelen som vi kan bli frelst ved enn Jesus Kristus. Min Gud elsker alle. Og Kristi kors er beviset på hans kjærlighet."

Seierherren i denne krigen er allerede forutbestemt. Daniels bok gir oss et profetisk innblikk i hvor den nåværende krigen kommer til å ende. Kong Nebukadnesar hadde en drøm, og Daniel tolket den:

"Konge, du så i synet en veldig billedstøtte ... og den skinte med strålende glans ... og var et fryktinngytende syn. Billedstøttens hode var av fint gull, brystet og armene av sølv, buken og hoftene av kobber, benene av jern, føttene dels av jern, dels av leire." (Dan 2:31-33).

Kongen hadde drømt om en stor billedstøtte i menneskelig skikkelse, strålende, skinnende og fryktinngytende. Hele kroppen dens var laget av solid metall. Men føttene var laget av leire. Daniel pekte på at denne billedstøtten representerte verdens riker, og leiren kjennetegnet svakheten i de siste verdensmaktene. Disse rikene skulle bli mindre og mindre strålende og fryktinngytende etter hvert som enden nærmer seg. Så fortsatte Daniel:

"Mens du stod og så på, ble en stein revet løs, men ikke med hender. Den traff billedstøtten på føttene, som var av jern og leire, og knuste dem. Da ... ble de som agner fra treskeplassene om sommeren, vinden tok det Men steinen som rammet billedstøtten, ble til et stort fjell som fylte hele jorden." (Dan 2:34-35).

Steinen Daniel beskriver her er ingen annen enn Jesus Kristus. Han er tidsaldrenes Klippe. Og han kommer ned fra himmelen for å knuse alle jordiske riker. Når verden ser at dette skjer, så vil vår Herres guddommelighet være ubestridelig. Hvert kne vil bøye seg foran ham og hver tunge bekjenne at Jesus Kristus er Herre.

Vi kommer ikke til å felle terroristene med våre våpen, bombefly eller raketter. Vi kan ikke kvitte oss med en slik nederdrettig ondskap med menneskelig makt. Gud sier at hans Sønnns rike tilslutt vil knuse og oppsluke alle onde riker. Ja, det vil bli håndhevet rettferdighet. Men den vil komme ovenfra, fra den himmelske Far.

Hvilken dag det skal bli når alle verdens terrorister våkner opp foran Kristi domstol. De vil tenke: "Vi ble lovt paradiset for vårt offer. Vi ble fortalt at vi ville få vakre kvinner, og innbydende mat og drikke, i all evighet." Men det vil plutselig gå opp for dem at det navnet de prøvde å slette ut fullstendig nå står foran dem i skikkelse av deres Dommer.

Mitt budskap til dere koker ned til dette enkle verset: "Jesus sier til ham: Jeg er veien og sannheten og livet. Ingen kommer til Faderen uten ved meg." (Joh 14:6). Jesu utsagn her er absolutt enestående. Ingen muslim, ingen hindu, ingen jøde, ingen hedning, ingen kan komme til Faderen ved noen annen vei enn Kristus.

Akkurat slik Jesus spurte sine tolv disipler, spør han oss i dag: "Hvem sier folk at jeg er?" (Mark. 8:27). Disiplene svarte: "Noen sier døperen Johannes, andre Elias, andre igjen en av profetene." (8:28). Men Jesu virkelige spørsmål til sine etterfølgere kom etterpå: "Men dere, hvem sier dere at jeg er?" (8:29).

Vårt svar må være det samme som Peters: "Du er Messias" (8:29). Må dette være vår bekjennelse for hele verden, nå og for alltid.

Copyright/Reproduction Limitations: This data file/publication is the sole property of World Challenge, Inc. It may be printed in its entirety for the reader's personal use or to pass on to family and friends. It may not be altered or edited in any way and all reproductions of this data file/publication must contain this copyright notice. This material is not to be posted or transmitted publicly/electronically on any Web site, Web page or FTP site other than: worldchallenge.org, davidwilkerson.org or tsculpitseries.org

© 2001 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771